॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

इन्द्रों वृत्राय वज्रमुदंयच्छुथ्स वृत्रो वज्रादुद्यंतादिबभेथ्सौं-ऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मियं वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तस्मां उक्थ्यं प्रायंच्छुत्तस्मैं द्वितीयमुदंयच्छुथ्सौंऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मियं वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीतिं (१)

तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छ्तस्में तृतीयमुदंयच्छ्तं विष्णुरन्वंतिष्ठत जहीति सौंऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मियं वीर्यं तत्ते प्र दौस्यामीति तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छ्तं निर्मायं भूतमंहन् यज्ञो हि तस्यं मायासीद्यदुक्थ्यों गृह्यतं इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजंमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्क इन्द्रांय त्वा बृहद्वंते वयंस्वत् इत्याहेन्द्रांय हि स तम्प्रायंच्छतस्मैं त्वा विष्णंवे त्वेत्यांह यदेव विष्णुंरन्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुंमन्वाभंजित त्रिर्निर्गृह्णाति त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायंच्छदेष ते योनिः पुनंरहविर्सीत्यांह पुनंःपुनः (३) ह्यंस्मान्निर्गृह्णात् चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यंस्तस्मांदुक्थ्य हुत स्मानं अन्वायंन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वेति तस्मादेकं यन्तंम्बहवोऽनं यन्ति तस्मादेकों बहूनाम्भद्रो भेवति तस्मादेकों बह्वीर्जाया विन्दते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं यज्ञयश्रसेनांपयेयमित्यंन्त्रराहंवनीयं च हिवधानं च तिष्ठन्नवं नयेत् (४)

आत्मानंमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत् यजंमानं यज्ञयश्सेनांपियेयमित्यंन्तरा संदोहविर्धाने तिष्ठन्नवं नयेद्यजंमानमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत सदस्यान् यज्ञयश्सेनांपियेयमिति सदं आलभ्यावं नयेथ्सद्स्यांनेव यंज्ञयश्सेनांपियति॥ (५)

इतींन्द्रियमेव पुनं:पुनर्नयेत्रयंस्त्रिश्शच॥

۶1

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्भुव उत्तमो ग्रहांणां गृह्यते तस्मादायुंः प्राणानांमृत्तमम्मूर्धानंं दिवो अंरतिं पृंथिव्या इत्यांह मूर्धानंमेवेन रं समानानां करोति वैश्वानरमृतायं जातम्ग्निमित्यांह वैश्वानर र हि देवत्यायुंरुभ्यतोंवैश्वानरो गृह्यते तस्मांदुभ्यतंः प्राणा अधस्तौंचोपरिष्टाचार्धिनोऽन्ये ग्रहां गृह्यन्तेऽधीं ध्रुवस्तस्मांत् (६)

अर्ध्यवाङ्गाणौऽन्येषां प्राणानामुपौप्तेऽन्ये ग्रहाः साद्यन्तेऽनुपोप्ते ध्रुवस्तस्मादस्थ्रान्याः प्रजाः प्रतितिष्ठन्ति मार्सेनान्या असुरा वा उत्तरतः पृथिवीम्पर्याचिकीर्षन्तां देवा ध्रुवेणादश्हुन्तद्भुवस्यं ध्रुवृत्वं यद्भुव उत्तर्तः साद्यते धृत्या आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्भुव आत्मा होता यद्धोतृचम्से ध्रुवमंवनयंत्यात्मन्नेव यज्ञस्यं (७)

आयुर्दधाति पुरस्तांदुक्थस्यांवनीय इत्यांहुः पुरस्ता्द्धायुंषो भुङ्के मध्यतोंऽवनीय इत्यांहुर्मध्यमेन ह्यायुंषो भुङ्क उत्तरार्धेऽवनीय इत्यांहुरुत्तमेन ह्यायुंषो भुङ्के वैश्वदेव्यामृचि शस्यमानायामवं नयति वैश्वदेव्यों वै प्रजाः प्रजास्वेवायुर्दधाति॥ (८)

भ्रवस्त्रसमिव यज्ञस्येकान्नचंत्वारिश्शवं॥———[२]
यज्ञेन वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्यां
नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते संवथ्सरेणं योपयित्वा सुंवर्गं

नोऽन्वाभंविष्यन्तीति ते संवथ्सरेणं योपयित्वा सुंवर्गं लोकमायन्तमृषंय ऋतुग्रहेरेवानु प्राजानन्यदंतुग्रहा गृह्यन्ते सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्ये द्वादंश गृह्यन्ते द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरस्य प्रज्ञांत्ये सह प्रथमो गृह्येते सहोत्तमो तस्माद्बौद्वांवृत् उभयतोमुखमृतुपात्रं भवित कः (९)

हि तद्वेद् यतं ऋतूनाम्मुखंमृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आह् षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणात्यृतुभिरितिं चतुश्चतुंष्पद एव प्शून्प्रीणाति द्विः पुनर्ऋतुनांह द्विपदं एव प्रीणात्यृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आहुर्तुभिरितिं चतुस्तस्माचतुंष्पादः प्शवं ऋतूनुपं जीवन्ति द्विः (१०)

पुनंर्ऋतुनांह् तस्मांह्विपादश्चतुंष्पदः पुशूनुपं जीवन्त्यृतुना प्रेष्येति षद्गत्वं आहुर्तुभिरितिं चुतुर्द्विः पुनंर्ऋतुनांहाऋमंणमेव तथ्सेतुं यजंमानः कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्य समंष्ट्यै नान्यौन्यमनु प्र पंद्येत् यदन्यौऽन्यमंनु प्रपद्येतुर्तुर्ऋतुमनु प्र पंद्येतुर्तवो मोहुंकाः स्यः (११)

प्रसिद्धमेवाध्वर्युर्दक्षिणेन् प्र पंद्यते प्रसिद्धं प्रतिप्रस्थातोत्तरेण् तस्मादादित्यः षण्मासो दक्षिणेनैति षडुत्तरेणोपयामगृहीतो-ऽसि सुरसर्पौऽस्य रहस्पत्याय त्वेत्याहास्ति त्रयोदशो मास् इत्याहस्तमेव तत्प्रीणाति॥ (१२)

को जीवन्ति द्विः स्युश्चतुंस्त्रिःशच॥

3 1

सुवर्गाय वा एते लोकायं गृह्यन्ते यदंतुग्रहा ज्योतिंरिन्द्राग्नी यदैंन्द्राग्नमृंतुपात्रेणं गृह्णाति ज्योतिंरेवास्मां उपरिष्टाइधाति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या ओजोभृतौ वा एतौ देवानां यदिंन्द्राग्नी यदैंन्द्राग्नो गृह्णात ओजं एवावं रुन्धे वैश्वदेवश् शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेवयों वे प्रजा असावांदित्यः शुक्रो यद्वैंश्वदेवश् शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति तस्मांदसावांदित्यः (१३)

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्कःदेति तस्माथ्सर्व एव मंन्यते माम्प्रत्युदंगादितिं वैश्वदेवः शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजास्तेजः शुक्रो यद्वैश्वदेवः शुंक्रपात्रेणं गृह्णातिं प्रजास्वेव तेजो दधाति॥ (१४) इन्द्रों मुरुद्भिः सांविद्येन् मार्ध्यंदिने सर्वने वृत्रमंहुन्यन्मार्ध्यंदिने सर्वने मरुत्वतीयां गृह्यन्ते वार्त्रघ्ना एव ते यजमानस्य गृह्यन्ते तस्य

वृत्रं ज्ञप्तुषं ऋतवोऽमुह्यन्थ्स ऋंतुपात्रेणं मरुत्वतीयांनगृह्णात्ततो वै स ऋतून्प्राजांनाद्यदंतुपात्रेणं मरुत्वतीयां गृह्यन्तं ऋतूनाम्प्रज्ञांत्ये वज्रं वा एतं यजंमानो भ्रातृंव्याय प्र हंरित यन्मंरुत्वतीया उदेव प्रथमेनं (१५)

युच्छुति प्र हंरित द्वितीयंन स्तृणुते तृतीयेनायुंधं वा एतद्यजंमानः सङ्स्कुंरुते यन्मंरुत्वतीया धनुरेव प्रथमो ज्या द्वितीय इषुंस्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते वि स्ंजित द्वितीयंन विध्यंति तृतीयेनेन्द्रों वृत्र हत्वा परः परावतंमगच्छुदपाराधिमिति मन्यंमानः स हरितोऽभव्थस एतान्मंरुत्वतीयांनात्मस्परंणानपश्यत्तानंगृह्णीत (१६)

प्राणमेव प्रथमेनाँस्यृणुतापानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनात्मस्परं वा एते यजंमानस्य गृह्यन्ते यन्मंरुत्वतीयाँः प्राणमेव प्रथमेनं स्पृणुतेऽपानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनेन्द्रों वृत्रमहन्तं देवा अंब्रुवन्महान् वा अयमंभूद्यो वृत्रमवंधीदिति तन्मंहेन्द्रस्यं महेन्द्रत्वः स एतम्माहेन्द्रमुंद्धारमुदंहरत वृत्रः हत्वान्यासुं देवतास्विधे यन्माहेन्द्रो गृह्यतं उद्धारमेव तं यजंमान उद्धंरते-

देवतास्वाधं यन्माहुन्द्रा गृह्यत उद्धारम्व त यजमान् उद्धरत्-ऽन्यासुं प्रजास्वधिं शुक्रपात्रेणं गृह्णाति यजमानदेवृत्यों वै माहिन्द्रस्तेजः शुक्रो यन्माहिन्द्र॰ शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति यजमान एव

तेजों दधाति॥ (१७)

अदितिः पुत्रकांमा साध्येभ्यों देवेभ्यों ब्रह्मौदनमंपचत्तस्यां उच्छेषंणमददुस्तत्प्राश्चाथ्सा रेतोंऽधत्त तस्ये चत्वारं आदित्या अंजायन्त सा द्वितीयंमपचथ्सामंन्यतोच्छेषंणान्म इमेंऽज्ञत यदग्रें प्राशिष्यामीतो मे वसीया स्मो जिनष्यन्त इति साग्रे प्राश्चाथ्सा रेतोंऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमंजायत् सादित्येभ्यं एव (१८)

तृतीयंमपच्द्भोगांय म इद श्रान्तम्स्त्वित् तेंऽब्रुव्नवरं वृणामहै योऽतो जायांता अस्माक् स एकोंऽस्द्योंऽस्य प्रजायामृध्यांता अस्माक्मभोगांय भवादिति ततो विवंस्वानादित्यों-ऽजायत् तस्य वा इयं प्रजा यन्मंनुष्यांस्तास्वेकं एवर्द्धो यो यजंते स देवानाम्भोगांय भवति देवा वै युज्ञात् (१९)

रुद्रम्नतरांयुन्थ्स आंदित्यान्नवार्त्रमत् ते द्विदेवत्यांन्प्रापंद्यन्त् तान्न प्रति प्रायंच्छ्नतस्मादिष् वध्यं प्रपंत्रं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मांद्विदेवत्येंभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषंणादजांयन्त् तस्मांदुच्छेषंणाद्गृह्यते तिसुभिंर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव तन्मिथुनमुल्बं गर्भो ज्रायु तदेव तत् (२०)

मिथुनम्पुशवो वा एते यदांदित्य ऊर्ग्दिधं दुधा मध्यतः

श्रीणात्यूर्जमेव पंशूनाम्मध्यतो दंधाति श्वतात्ङ्क्ष्यंन मेध्यत्वाय तस्मादामा पक्कं दुंहे प्शवो वा एते यदांदित्यः पंरिश्रित्यं गृह्णाति प्रतिरुध्येवास्मे पुशून्गृह्णाति पुशवो वा एते यदांदित्य एष रुद्रो यद्ग्निः पंरिश्रित्यं गृह्णाति रुद्रादेव पुशून्न्तर्दधाति (२१)

पृष वै विवंस्वानादित्यो यदुंपारशुसवंनः स पृतमेव सोमपीथं पिरं शय आ तृंतीयसवनाद्विवंस्व आदित्येष ते सोमपीथ इत्याह् विवंस्वन्तमेवाऽऽदित्यर सोमपीथेन समर्धयित या दिव्या वृष्टिस्तयाँ त्वा श्रीणामीति वृष्टिंकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिंमेवावं रुन्धे यदि ताजक्प्रस्कन्देद्वर्षुंकः पूर्जन्यः स्याद्यदि चिरमवंर्षुको न सांदयत्यसंन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्भूर्याद्रुदं

प्रजा अन्ववंसृजेन्न हुत्वान्वींक्षेत् यदन्वीक्षेत् चक्षंरस्य प्रमायंकः स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यः॥ (२२)

पृव युज्ञाञ्चरयु तदेव तदन्तर्दशति न सुप्तविर्शतिश्च॥————[६]

अन्तर्याम्पात्रेणं सावित्रमाँग्रयणाद्गृह्णाति प्रजापंतिर्वा एष यदाँग्रयणः प्रजानाँ प्रजनंनाय न सादयत्यसंत्राद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नान वर्षटरोति यदंनवषटर्याददं प्रजा अन्ववंसजेदेष

यदात्रयुणः प्रजाना प्रजननाय न सादयुत्यसन्नाम् प्रजायंन्ते नानु वर्षद्वरोति यदंनुवषद्भुयांद्रुद्वं प्रजा अन्ववंसृजेदेष वै गांयुत्रो देवानां यथ्संवितेष गांयित्रयै लोके गृंह्यते यदाँग्रयुणो यदंन्तर्यामपात्रेणं सावित्रमाँग्रयुणाद्गृह्णाति स्वादेवैनं योनेर्निर्गृह्णाति विश्वें (२३) देवास्तृतीयुर् सर्वनं नोद्यच्छुन्ते संवितारं प्रातःसवनभागुर्

सन्तं तृतीयसवनम्भि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीय् सर्वन्मुदंयच्छुन्यत्तं सांवित्रो गृह्यते तृतीयंस्य सर्वन्स्योद्यंत्ये सवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशाँद्गृह्णाति वैश्वदेवयों वे प्रजा वैश्वदेवः कुलशंः सविता प्रस्वानांमीशे यथ्संवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशाँद्गृह्णातिं सवितृप्रंसूत प्वास्मैं प्रजाः प्र (२४)

जन्यति सोमे सोमंमिभ गृंह्णाति रतं एव तद्दंधाति सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान इत्यांह सोमे हि सोमंमिभगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा अपि ग्रहें मनुष्येभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मांसि सुप्रतिष्ठान इत्यांह मनुष्येभ्य एवेतेनं करोति बृहदित्यांह देवेभ्यं एवेतेनं करोति नम् इत्यांह पितृभ्यं एवेतेनं करोत्येतावंतींर्वे देवतास्ताभ्यं एवेन् स् सर्वांभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वंभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्यांह वैश्वदेवो ह्यंषः॥ (२५)

प्राणो वा एष यदुंपार्श्यर्यं प्रवेतनं करोत्येकात्रविरंश्तिश्रं॥———[७] प्राणो वा एष यदुंपार्श्यर्यंदुंपारशुपात्रेणं प्रथमश्चौत्तमश्च ग्रहौं गृह्येतें प्राणमेवानुं प्रयन्तिं प्राणमनूद्यंन्ति प्रजापंतिर्वा

पुष यदाँग्रयणः प्राण उपार्शः पत्नीः प्रजाः प्र जनयन्ति यदुंपारशुपात्रेणं पात्नीवृतमाँग्रयणाद्गृह्णातिं प्रजानां प्रजननाय तस्मांत्प्राणं प्रजा अनु प्र जायन्ते देवा वा इतईतः पत्नीः

सुवर्गम् (२६)

लोकमंजिगा रस्नते सुंवर्गं लोकं न प्राजांनन्त एतम्पाँ बीवतमंपश् ततो वै ते सुंवर्गं लोकम्प्राजांनन् यत्पाँ बीवतो गृह्यते सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञाँत्ये स सोमो नातिष्ठत स्त्रीभ्यो गृह्यमांणस्तं घृतं वर्जं कृत्वाघ्नन्तं निरिन्द्रियं भूतमंगृह्ण्नतस्माध्स्त्रियो निरिन्द्रिया अदांयादीरपिं पापात्पुर्स उपंस्तितरम् (२७)

वृदन्ति यद् घृतेनं पालीवृतः श्रीणाति वज्रेणैवैनं वशे कृत्वा गृह्णात्युपयामगृहीतोऽसीत्याहेयं वा उपयामस्तस्मादिमां प्रजा अनु प्र जायन्ते बृह्स्पतिसुतस्य त् इत्यांह् ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मैं प्रजाः प्र जनयतीन्दो इत्यांह् रेतो वा इन्दू रेत एव तद्दंधातीन्द्रियाव इतिं (२८)

आहु प्रजा वा इंन्द्रियं प्रजा एवास्मै प्र जंनयत्यग्ना(३) इत्यांहाग्निर्वे रेतोधाः पत्नीव इत्यांह मिथुनत्वायं सजूर्देवेन त्वष्ट्रा सोमं पिबेत्यांह त्वष्टा वे पंशूनाम्मिथुनानार् रूपकृद्रूपमेव पृशुषुं दधाति देवा वे त्वष्टारमजिघारसन्थ्स पत्नीः प्रापंद्यत् तं न प्रति प्रायंच्छुन्तस्मादिपं (२९)

वध्यं प्रपंत्रं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मांत्पात्नीवृते त्वष्ट्रेऽपिं गृह्यते न सांदयत्यसंत्राद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्भुर्याद्रुदं प्रजा अन्ववंसृजेद्यन्नानुंवषद्भुर्यादशांन्तम्ग्रीथ्सोमंम्भ वर्षद्वरोति न रुद्रं प्रजा अन्ववसृजतिं शान्तम्ग्रीथ्सोमंम्भक्षयत्यग्रीन्नेष्टुं सींद (३०)

नेष्टः पत्नीमुदान्येत्यांहाग्नीदेव नेष्टंरि रेतो दर्धाति नेष्टा पत्नियामुद्गात्रा सं ख्यांपयित प्रजापंतिर्वा एष यदुंद्गाता प्रजानां प्रजननायाप उप प्र वंतियति रेतं एव तिथ्संश्वत्यूरुणोप प्र वंतियत्यूरुणा हि रेतः सिच्यते नम्नंकृत्योरुमुप प्र वंतियति यदा हि नम्न ऊरुर्भवत्यथं मिथुनी भवतोऽथ रेतः सिच्यतेऽथं प्रजाः प्र जांयन्ते॥ (३१)

पर्वाः सुवर्गमुपंस्तितरमिन्द्रियाव् इत्यपि सीद मिथुन्यंद्यो चं॥———[८] इन्द्रो वृत्रमंहुन्तस्यं शीर्षकपालमुदौँ ज्ञथ्स द्रोणकल्शों-ऽभवृत्तस्माथ्सोम्ः समस्रवृथ्स हारियोजनोऽभवृत्तं व्यंचिकिथ्सञ्जुहवान

मा हौषा(३) मिति सोंऽमन्यत् यद्धोष्याम्याम हौंष्यामि यन्न होष्यामि यज्ञवेश्नसं केरिष्यामीति तमंध्रियत् होतु सोंऽग्निरंब्रवीन्न मय्याम होंष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२)

तः शृतं भूतमंजुहोद्यद्धानाभिर्हारियोजनः श्रीणाति शृतत्वायं शृतमेवैनं भूतं जुंहोति बह्वीभिः श्रीणात्येतावंती-

रेवास्यामुष्मिं श्लोके कांमृद्धां भवन्त्यथो खल्वांहुरेता वा इन्द्रंस्य पृश्लंयः कामृद्धा यद्धांरियोजनीरिति तस्माँ द्वह्वीभिः श्रीणीयाद ख्सामे वा इन्द्रंस्य हरीं सोमपानौ तयौः परिधयं आधानं यदप्रंहृत्य परिधीञ्जंहुयादन्तरांधानाभ्याम् (३३)

स्वगाकृतो यदेध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विम्तं पुनंर्युनिक्तं ताहग्व तच्छीर्षन्निधायं जुहोति शीर्ष्वतो हि स समभविद्विक्रम्यं जुहोति विक्रम्य हीन्द्रों वृत्रमहुन्थ्समृंद्धौ पृशवो वै हारियोजनीर्यथ्संम् एनम्पृशवो भुञ्जन्त उपं तिष्ठेर्न्यन्न संम्भिन्द्याद्वहवं एनम्पृशवोऽभुंञ्जन्त उपं तिष्ठेर्नमनंसा सम्बाधत उभयं करोति बहुवं एवैनम्पृशवो भुञ्जन्त उपं तिष्ठन्त उन्नेतर्युपहुविमेंच्छन्ते य एव तत्रं सोमपीथस्तम्वावं रुन्थत उत्तरवेद्यां नि वंपति पृशवो वा उत्तरवेदिः पृशवो हारियोजनीः पृशुष्वेव पृश्चम्प्रतिष्ठापयन्ति॥ (३५)

घासम्प्र यंच्छेत्प्रहृत्यं परिधी श्रुंहोति निराधानाभ्यामेव

घासम्प्र यंच्छत्युन्नेता जुंहोति यातयांमेव ह्यंतर्ह्यांध्वर्यः

ग्रहान् वा अनुं प्रजाः पृशवः प्र जांयन्त उपा श्वन्तर्यामावंजावयः शुक्रामृन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकंशफा आदित्यग्रहं गावं आदित्यग्रहो भूयिष्ठाभिर्ऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्गावंः पशूनां भूयिष्ठा यित्ररुपा शुश्र हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्गौ त्रीनृजा जनयृत्यथावंयो भूयंसीः पिता वा एष यदौग्रयणः पुत्रः कुलशो यदौग्रयण उपदस्यैत्कुलशौद्गृह्णीयाद्यथां पिता (३६)

पुत्रं क्षित उपधार्वति ताहगेव तद्यत्कलशं उपदस्येदाग्रयणाद्गृह्णीय्

पुत्रः पितरं क्षित उपधार्वति ताहगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य यदाँग्रयणो यद्गहों वा कुलशों वोपदस्येदाग्रयणादृह्णीयादात्मनं एवाधि यज्ञं निष्कंरोत्यविज्ञातो वा एष गृह्यते यदाँग्रयणः स्थाल्या गृह्णाति वायव्येन जुहोति तस्मात (३७)

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावंभृथमवं यन्ति परौ स्थालीरस्यन्त्युद्वांयव हरन्ति तस्माध्यित्रयं जातां परौस्यन्त्युत्पुमार्श्सर हरन्ति

यत्पुरोरुचमाह् यथा वस्यंस आहरंति ताहगेव तद्यद्गहं गृह्णाति यथा वस्यंस आहत्य प्राहं ताहगेव तद्यथ्सादयंति यथा वस्यंस

उपनिधायांप्क्रामंति ताहगेव तद्यद्वे यज्ञस्य साम्ना यज्ञंषा क्रियते शिथिलं तद्यह्चा तद्दृढं पुरस्तांदुपयामा यज्ञंषा गृह्यन्त उपरिष्टादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

यथा पिता तस्मांदप्कामंति ताहगेव तद्यद्यदंश च॥————[१०]

प्रान्यानि पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकम्भि जंयति परांडिव ह्यंसौ लोको यानि

प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकम्भि जंयित परांङिव ह्यंसौ लोको यानि पुनः प्रयुज्यन्तं इममेव तैर्लोकम्भि जंयित पुनःपुनिरव ह्यंयं लोकः प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः परां भवन्ति यानि पुनः (३९) प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः पुन्रा भंवन्ति प्रान्यानि पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वारण्याः पृशवोऽरंण्यमपं यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते तान्यन्तुं ग्राम्याः पृशवो ग्राममुपावयन्ति यो वै ग्रहांणां निदानं वेदं निदानंवान्भवत्याज्यमित्युक्थं तद्वे ग्रहांणां निदानं यद्पार्श्श शश्सीति तत् (४०)

उपा १ श्वन्तर्या मयो यंदु चैस्ति दिते रेषां ग्रहांणा मेतद्वे ग्रहांणां निदानं य एवं वेदं निदानं वान्भवित यो वै ग्रहांणां मिथुनं वेद् प्र प्रजयां पृश्विमियुनैर्जायते स्थाली भिर्न्ये ग्रहां गृह्यन्तें वायव्यैर्न्य एतद्वे ग्रहांणां मिथुनं य एवं वेद् प्र प्रजयां पृश्विमियुनैर्जायत् इन्द्रस्त्वष्टुः सोमंमभी षहांपि बुथ्स विष्व इं (४१)

व्यांच्छ्रिथ्स आत्मन्नारमंणं नाविन्द्थ्स एतानंनुसवनं पुंरोडाशांनपश्यत्तां निरंवपत्तैर्वे स आत्मन्नारमंणमकुरुत् तस्मांदनुसवनं पुरोडाशा निरंप्यन्ते तस्मांदनुसवनं पुरोडाशांनां प्राश्नीयादात्मन्नेवारमंणं कुरुते नैन् सोमोऽति पवते ब्रह्मवादिनो वदन्ति नर्चा न यजुंषा पङ्किरांप्यतेऽथ् किं यज्ञस्यं पाङ्कत्वमिति धानाः कर्म्भः परिवापः पुरोडाशः पयस्यां तेनं पङ्किरांप्यते तद्यज्ञस्यं पाङ्कत्वम्॥ (४२)

भुवन्ति यानि पुनः शश्संति तद्विष्वङ्किश्चर्त्तरंश च॥————[११]

सुवर्गाय यहाँक्षिणानि समिष्टयजूरप्यंवभृथयजूरिष स्फ्येन प्रजापंतिरेकाद्शिनीमिन्द्रः पत्रिया प्रन्ति देवा

वा इंन्द्रियं देवा वा अदाँभ्ये देवा वै प्रवाहंक्य्रजापंतिर्देवेभ्युः स रिरिचानः षोंडशुधेकांदश॥ [१२]स्वृगीयं यजित प्रजाः सौम्येनं गृह्णीयात्प्रत्यश्चं गृह्णीयात्प्रजां पश्क्षिचंत्वारिश्शत्॥४३॥ सुवर्गाय वर्षस्य रूपश्चमां

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/